

דעתך ביה ונתן ההוד למשה. אהיה בך, מسطרא

דבינה שהוא מצד הספירה הנוספת שבשמאל שהוא ההור שלה, כי על כן למדנו ספירת ההוד ניתנה למשה כמש"ב יונת מהודר עליון והוא ניתנה בר' מצד הבינה מאחר

שהיא מתחשפת עד ההוד [עט].

משה רעה מהימנא ודוד המלך התפללו על משיח בן יוסף שלא ימות

בגין דביה הוית ובגלל שאתה אחיו בקע השמאלי של משיח בן יוסף מכח זה אתה סובל יסורים בגלות ע"י שאתה מתנוען בנשומות החכמים הטובלים דוחק

ומיחסור בתורה ובממון **אנת חרב ייבש בכלל, בגין משיח בן**

אפרים כי מצד הספירות של הבג"ה אתה חרב ויישם בגלות מכל הטובות וכל זה הוא בכדי ששמייח בן יוסף לא ימות בזמן הגאות מחמת חטא ירבעם, **באורייתך,**

בנביאותך עלייה ולכן אתה סובל יסורים בתורה שלך ע"י שאתה מתנוען בנשומות החכמים שיש להם קושי וצער בלימוד התורה, וכן יש לך יסורים בנבואה שלך

שהיא אינה מתגלית בגלות, **בגופך דסבילה פמה מני יספרין,**

אור הרשב"

וأن hairy ואספר מעשה יה, שם חכמה ובינה שמשם באוט כל ההשפות. ומהם אנהיר

ואספר לכל העולמות.

[עט] והרי למדנו שהיה למשה אחיו גם בבינה מכח וזה שניתן לו ההוד ובגמל שהוא אחיו בקע האמצוע או הוא לו גם אחיו בגבורה והרי שהיה לו אחיו בכל הבג"ה (רמ"ק).

ובינה הלב, הוא בחיו קרווא מת, שאין לו חלק בחיים שם יה, שהוא חכמה ובינה בידוע.

וכתיב (תהלים קטו, י) לא המתים יהלו יה. והוא שביקש דור המלך עליון השלום, לא אמרות כי אחיה, פ"י כל זמן שאני בחיים, לא אחיה ח"ז חשוב כמה, אלא אחיה מן אותן המתהרים מחשבותם ורעיונות ודבריהם עמוקKi הלב, ואו אפשר ואספר, הוא לשון ספר ובהירות,

הילמוד היומי

בגין דלא ימוץ הוא וכן בגופך אתה סובל כמה מיני ייסורים בכדי שימושו בן יוסף לא ימות. **ובעית רחמי עלייה.** אַתָּמֶר בֵּיה כִּי אֲחִיךָ, מְסֻטָּרָא דְבִינָה אתה ביקשת עלייו רחמים שלא ימות (פ) ולכן נאמר בו כי אחיך כי ימשכו עליו החיים שמצד הבינה. **ובגין דא לא אמות, מְסֻטָּרָא דְגַבּוֹרָה** ומשום כך מה שבקש דוד 'לא אמות' הכוונה שלא תיגור על משיח בן יוסף מיתה מצד הגבורה שיש בה דין קשה וחזק. **כִּי אֲחִיךָ מְסֻטָּרָא דְבִינָה, אַילְגָּנָא דְתִי** אלא 'כי אחיך' דהיינו שימשך עליו חיים מהבינה שהיא ממתיקה את הגבורה מאחר שהדין נמתק בשורשו ולכן הבינה נקרה עז החיים (רמ"ק), **דאַתְגָּבָר עלייה קריית שמע של שחרית, וקשיר ליה בקשורא דתפילהין** ולכן דוד בקש שיגבר על הגבורה כה הבינה הנקרה קריית שמע של שחרית ואז היא תקשר את הגבורה ותמתק אותו ע"י קשר התפילין שהוא נקשר ביד ימין על יד שמאל, **בימינא דאברהם, דאידו שחרית** דהיינו שהוא סוד הימין של החסד שהוא מידתו של אברהם שהוא מתגבר ומתעוור בשחרית ואז מתמתקים הגבורות (יהל אור).

אור הרשב"י

יוסף שיחיה ולא ימות ע"י ארמילום כמ"ש זיל על פסוק חיים שאל מפק נתת לו וכו' ובנורע מ"ש בס' הוזהר פ' תצא ברעה מהימנא דפ רע"ו ע"ב דמשה סביר כמה מכתשין בגין דלא יתקטיל משיח בן יוסף וכו' ועליו אנו מהפלין וכטא דוד עבדך מהרה בתוכה תכין.

[ט] ואיתא בשעה"ב דריש העמידה י' ובאומרו וכפסא דוד עבדך מהרה בתוכה תכין ציריך לכויון כוונה זו אשר פירשו שמעיה ואבטלוין למורי ולה"ה يوم אחד שהלכנו שם לנושח הלב להשתתח על קבריהם ושם אמרו לו הם עצםם שיוזהר לכויון במלות אלו בכל נ' תפלה שבכל יום ויום לכויון להתפלל לשית' על משיח בגין

הסביר המשך הפסוק ואספָר מעשי יה ולבאות לא נתני

ואספָר מעשי יה, מסתרא דהוז בזמן הגאולה נודה לקב"ה מצד ההוד כי אז נספר ונודה על חסדי ומעשי יה שעשה עימנו. **יסור יסרגי יה, חכמה ובינה, מיימינא ומשמאלה, בתלת ימינוין, ותלת שמאליין** הייסורים יבואו מצד החכמה והבינה שהם סוד יה שם בראשeko הימין והשמאל כי החכמה כוללת שלוש ספריות חח"ן שבימין והבינה כוללת שלוש ספריות בג"ה שבשמאל. **ולמות לא נתני, עמודא דאמצעיתא בתלת, דבליל בתר, יצדיק, ואיהו בן י"ה** בשלוש הספריות שבעמוד האמצעי שהוא כולל את הכתור והיסוד הנקרא צדיק ועי"ב הוא מכיריע בין החסד והדין בכדי לשפטו ברחמים, והתה' שהוא סוד אותן ו' של שם הויה' הוא הבן של החכמה והבינה שהם סודאותות יה שם השם הויה'. **ומיד יקום ו' לה' ביה' ולכז** בשיגמו רצונות ישראל את עונשם מיד יקום ו' שהוא התה' אל ה' שהיה המלכות בכה היה של החובב, **ביימינא ושמאלא, ברחמי ותחנוני, בבחה פיויסים לה ולבנהה** שהם כוללים את קו הימין ואת קו השמאלו ולכז כמו שישור ישרני יה שם החובב בכדי לمارك את העונשות כך הם יפעלו את הגאולה השלימה ברחמים ובתחנונים ובכמה פיויסים אל השכינה ولבניה ישראל, **הדא הוא דבתיב זהו שכותב, (עמוס ט) ביום ההוא אקים את ספת רוד הנופלת כי או תקום מעפרה השכינה הנקראת סוכת דוד. ובגין דא אמר נביא ומשום כך אמר הנביא על בני ישראל בזמן הגאולה, (ירמיה לא) בבכי יבוא ובתchanונים אוביים.**

הלי'מוד היומי

רעה מחייננו מברך את רשב"י ונשומות התנאים והאמוראים משבחים את משה רבנו

קם רציא מהימנא, ונשיך ליה, ובריך ליה, ואמר
ודאי שליחך דמאך אנת לנבן קם הרעה מחייננו ונשיך
 את רשב"י וברך אותו ואמר לו שודאי אתה שליח של אדון נשלהח אלינו. **פתחו**
תנאיין ואמוראין ואמרו ואו פתחו כל התנאים ונשומות האמוראים ואמרו,
רעה מהימנא, אנת הוית ידע כל דא, ועל ידק היא
את גלייא באמת אתה הייתה יודעת את כל הסודות האלו ועל ידק הם התגלו, **אבל**
בעונה דילך, דאתמר לך אולם כל זה הוא מחמת העונה שלך שנאמר
 בר' (במדבר יב) **והאיש משה ענו מאד, באליין אחרין דאנת**
מתביש לאחזקה טיבו לנכח ובאו המקומות שאתה מתביש
 להחזיק טוביה לעצמך, **מי קדשא בריך הוא לנו, ולבוצינא**
קדישא, ומהוי בידך ובפומך באליין אחרין או מינה הקב"ה
 אותנו ואת המאור הקדוש רשב"י במקומך בכדי שניהה בידך ובפיר במקומות האלו. (ע"ב
 רעה מחייננו).

המפזר ממונו לצדקה מתרוסף לו עושר וחיים

וביום הרים את המשבץ. (במדבר ט) **רבי חייא פתח** לבאר
 את עניין הקמת המלכות הנקרת משכן ע"י מעשיהם של ישראל והקדמים לבאר